

למד עברית בשלטים!

אביגדור הלך הביתה. ובדרך פגש ברחוב את בן-עירו יעקב דוידוב, עולה חדש, שבא לפני שבועים ארצה מהעיר קיינוב. אני לומד עכשו באלפן, - אמר יעקב, - קשה ללמד עברית... לא כל-כך קשה כמו שאמה חושב, - אמר לו אביגדור, - גם אני למדתי באלפן, אבל לא די בלמוד בכתה ובספר. צריך ללמד גם בשיחה עם אנשים; אפשר ללמד גם ברחוב, בשלטים של החניות, בחלונות ובאוטובוס. בוא אתי עכשו, נעבר ברחוב ונלמד עברית בשלטים.

לוח-המחירים

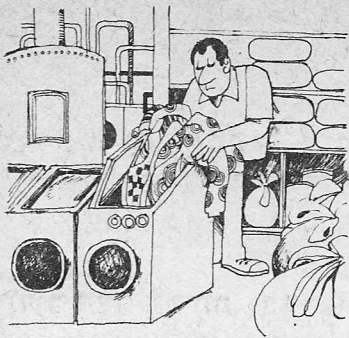
להסתפר	- 2.50 ל"י
להתגלח	- 1.50 ל"י
תקון שערות לגברים	- 1.00 ל"י
תקון שערות לגברות	- 5.00 ל"י

חיט מודרני

* תופר בגדים בהזמנה
* מוכר בגדים מוכנים

עבודת-מכונות

תקונים תכף ומיד - תקון סליות-גומי וסליות-קרפ

lavanderia

קרא ואל תשכח!

סוד כתנת נקיה

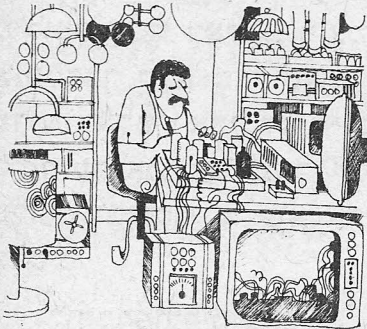
הוא רק במכבסה

כל הבא

למכבסה שלי

ונכנס מלכלך

ויוצא נקי.

RIPARAZIONE
תקונים

רדיו - מקררים - תנורים

וכל מיני כלי-חשמל

↓
attrezzo

נגר שלחנות, ארונות וכל מיני

רהיטים מוכנים ובהזמנה.

מקבל עבודות-עץ

בשלטים אתה יכול ללמד בעצמך גם מלים חדשות, - אמר אביגדור,
הנה למשל, המלה "יצאה". אתה רואה את המלה ומבין אותה, כי
אתה יודע כבר את המלה הכתובה באותיות האלה, "יצא". גם
"צריך" מן המלה "צריך", ועוד.

שעור השלטים, באמת, שעור מענין, - אמר יעקב - תודה רבה לך!

no = 10
dividendo

שְׁעוֹר עֲשָׂרִים וַחֲמֵשָׁה: יְכוּל אוֹכֵל

צוּרִי

עֲתִיד

שֵׁם-הַפְּעֻלָּה × יֵאָה	אַתָּן	אַתֶּם	אַתְּ	אַתָּה	אַתָּה
לְסַגֵּר - סִגְרָה	סַגְרָנָה (ת)סַגְרֵנָה	סַגְרוּ! (ת)סַגְרוּ!	סַגְרֵי! (ת)סַגְרֵי!	סַגְרֵ! (ת)סַגְרֵ!	תְּסַגֵּר
לְקַרֵּא - קְרִיאָה	פְּתַחְנָה	פְּתַחוּ	פְּתַחִי	פְּתַח	תְּפַתַּח
לְכַתֵּב - כְּתִיבָה	כְּתַבְנָה	כְּתַבוּ	כְּתַבִּי	כְּתַב	תְּכַתֵּב
לְפַגֵּשׁ - פְּגִישָׁה	עַמְדְנָה	עַמְדוּ	עַמְדִּי	עַמַּד	תְּעַמַּד
לְמַכֵּר - מְכִירָה	לְמַדְנָה	לְמַדוּ	לְמַדִּי	לְמַד	תְּלַמַּד
לְנִסֵּעַ - נְסִיעָה	קְרֵאנָה	קְרֵאוּ	קְרֵאִי	קְרֵא	תְּקְרֵא
לְפַתַּח - פְּתִיחָה	שְׁתִּינָה	שְׁתוּ	שְׁתִּי	שְׁתַּה	תְּשַׁתַּה
לְתַפֵּר - תְּפִירָה	עֲשִׂינָה	עֲשׂוּ	עֲשִׂי	עֲשֵׂה	תְּעַשֵּׂה
מִצִּיאָה - מוֹצֵא	בֹּאנָה	בֹּאוּ	בֹּאִי	בֹּא	תְּבֹא
יִצִּיאָה - יוֹצֵא	קוּמְנָה	קוּמוּ	קוּמִי	קוּם	תְּקוּם
יִשִּׁיבָה - יוֹשֵׁב	שׁוּמְנָה	שִׁימוּ	שִׁימִי	שִׁים	תְּשִׁים
רְשִׁימָה - רוֹשֵׁם	שָׁבְנָה	שָׁבוּ	שָׁבִי	שָׁב	תְּשָׁב
יִדְיָעָה - יוֹדֵעַ	צָאנָה	צָאוּ	צָאִי	צָא	תְּצָא
אֲכִילָה - אוֹכֵל	רְדְנָה	רְדוּ	רְדִי	רְד	תְּרַד
הִלִּיכָה - הוֹלֵךְ	לְכֹנָה	לְכוּ	לְכִי	לֵךְ	תְּלַךְ
עֲמִידָה - עוֹמֵד	קַחְנָה	קַחוּ	קַחִי	קַח	תְּקַח
	תָּנָה	תָּנוּ	תָּנִי	תָּן	תְּתַן

תְּרַגֵּל

יּוֹמִים - שְׁנֵי יָמִים.

× יָם - שְׁבוּעָה, חֹדֶשׁ, שָׁנָה, רֵגֶל, פַּעַם, שְׁעָה.

שְׁבוּעִים, חֹדְשִׁים, שְׁנָתִים, רֵגִלִים, פַּעְמִים, שְׁעָתִים.

יְכוּל - אוֹכֵל, תּוֹכֵל, יוֹכֵל, נוֹכֵל, תּוֹכְלוּ, יוֹכְלוּ. (אַתָּה תּוֹכְלִי, הִיא תּוֹכֵל.

שְׁעוֹר עִשְׂרִים וַחֲמֵשָׁה: אֶת אוֹמְרֵת: "תִּכְף"

נָקִי הַחֶדֶר מְלֻכְלָךְ; צָרִיךְ לְנִקּוֹת אוֹתוֹ. עֲכָשׁוּ הוּא נָקִי. - לְכַבּוֹד שֶׁבֶת אֲנִי לּוֹבֵשׁ כְּתֹנֶת נְקִיָּה, אֶת לּוֹבֶשֶׁת שִׁמְלָה נְקִיָּה וְיָפָה וְהִילָדִים לּוֹבְשִׁים בְּגָדִים נְקִיִּים.

מוֹכֵן הוּא מוֹכֵר רְהִיטִים מוֹכְנִים, וְהוּא מוֹכֵר בְּגָדִים מוֹכְנִים. - הָאֲרוּחָה כָּבֵר מוֹכְנָה, וְאֲנִי מוֹכְנִים לְאֹכֵל. - הַבַּעַל אָמַר לְאִשְׁתּוֹ: בְּעָרַב, כְּשֶׁאֲנִי רוֹצִים לְצֹאת, אֶת לֹא מוֹכְנָה, וְאֲנִי צָרִיךְ לְחִכּוֹת זְמַן רַב.

תִּכְף אֶת אוֹמְרֵת: "תִּכְף", וְאֲנִי מְחַכֶּה חֲצִי שְׁעָה.

רְשִׁימָה 25

<i>pulito</i>	נָקִי	<i>mobile</i>	רְהִיט	<i>calceolarius</i>	נָר	<i>insequi</i>	שָׁלַט	<i>targa</i>
<i>radices</i>	לְהַתְגַּלַּח	<i>dissonans</i>	מְקַרֵּר	<i>causare</i>	כְּתֹנֶת	<i>negotio</i>	מִסְפָּרָה	<i>par.</i>
<i>eunice</i>	תּוֹפֵר	<i>stufa</i>	תְּנוּרָה	<i>filo</i>	חוּט	<i>lavandaria</i>	מִכְבְּסָה	
	א. תִּכְף וּמִיד		מְלֻכְלָךְ		מַחֵט		חֵט	<i>sarto</i>
<i>subito e immediato</i>		<i>sporco</i>		<i>ago</i>				

שעור חזרה ה: מה מחיר הבולים?

א. ענה!

part
part

1. מתי צועדים לירושלים מכל חלקי הארץ?
2. מה אנו לובשים ביום ומה בערב ומה צבע הבגדים?
3. ספר על המחנה של הצועדים.
4. מה עושים הצועדים בזמן המנוחה?
5. הדאר. איך אפה שולח מכתב או מברק? מה מחיר הבולים?

ב. כתב!

1. מברק קצר (5-6 מלים).
2. כתבת על המעטפה.

ג. התאר.

1. דבר והפוכו: גדול - קטן, זקן - צעיר, שבע - רעב.
מלא: קשה _____ . רחוק _____ . מתוק _____ .
ארץ _____ . רחב _____ .
2. לָבֵן, שָׁחוּר, אָדָם, יָרֵק, כָּחֹל, צָהָב.
שָׁמַיִם, עֵגְבוֹנִיָּה לֹוֹת, לִימוֹן, עֵץ, חֶלֶב.
כתב: הַחֶלֶב לָבֵן, הַלֹוֹת שָׁחוּר, הָעֵגְבוֹנִיָּה אֲדָמָה. (וכך הלאה).
3. יותר מדי, כל-כך.
אני צריכה שמלה. - השמלה הזאת קצרה - השמלה הזאת ארכה יותר. - אני לא צריכה שמלה כל-כך ארכה. - השמלה הזאת ארכה יותר מדי.
מלא: אני צריך מעיל. - המעיל הזה צר...

lo moreio = 3,810

שְׁעוֹר חֲזָרָה ה': רְצִינוּ, עָלִינוּ, לְמַדְנוּ

FUTURO
ד. זְמַן הַעֲתִיד.

מִחָר

מִלֵּא!

הֵם	אַתֶּם	אֲנַחְנוּ	הִיא	הוּא	אַתָּ	אַתָּה	אֲנִי	הַפֶּעַל
	x		x				x	עָמַדְנוּ
		x			x			לָשְׁבֵת
x				x			x	בָּא
x		x				x		רָשַׁמְתִּי
				x				פָּתַחוּ
x			x				x	סוּגְרַת
		x			x			גָּמַר
x				x			x	מָצַאתֶם
		x				x		עָשִׂיתִי
	x		x		x			קָמוּ
		x		x			x	לָעֵבֵד
x			x			x		שׁוֹלַח
	x			x			x	שָׁמְעֵנוּ
x		x				x		כּוֹתְבֵת
	x		x		x			הִלְכוּ
		x		x			x	לָתַת
x			x			x		רוּצָה
	x	x			x			יִדְעָתִי
x				x			x	לְשִׁים
	x		x			x		קִנִּיתִי

לְמַדְתִּי כַחֲמֵשׁ מֵאוֹת מִלִּים

עֲכָשׁוּ אֲנִי יוֹדֵעַ:

לְדַבֵּר שִׁיחָה פְּשׁוּטָה בְּרַחוּב.
לְקַנּוֹת בְּחֻנּוֹת דְּבָרֵי-אֶכֶל, בְּגָדִים, וְעֵלִים
לְהוֹמִין אַרוּחָה בְּמִסְעָדָה וְלִשְׁתוֹת בְּבֵית-הַקֶּפֶה,
לְשַׁלַּח מִכְתָּב אוֹ מְבָרֵק בְּדָאָר.
לְבַקֵּשׁ פְּרִטִּים בְּקֶפֶה לְמַכּוּנִית אוֹ לְרַכְבֵּת,
שִׁיחָה אֶצֶל הַחַיִּט וְאֶצֶל הַסַּנְדְּלָר,
לְתֵת בְּגָדִים לְמַכְבָּסָה,
לְהַתְגַּלַּח בְּמִסְפָּרָה,
לְבַקֵּשׁ תְּקוּן אוֹר-הַחֶשֶׁמֶל אוֹ כְּלֵי-חֶשֶׁמֶל,
לְהוֹמִין וְלְקַנּוֹת רְהִיטִים אֶצֶל הַנָּגֵר,
לְסַפֵּר עַל נְסִיעָה,
עַל עֲבוּדָה בְּבֵית-חֶרֶשֶׁת וּבְמִשְׁרָד,
עַל הַחַיִּים בְּעִיר וּבְמוֹשָׁב,
עַל בְּנֵי-הַמְּשֻׁפָּחָה,
וְגַם בְּדִיחוֹת,
וְלִשְׁחַק מְשַׁחֵק הַמְּלִים הָעֵבְרִיּוֹת.
לְקַרֵּא בְּסֵפֶר, בְּמַחְבֵּרֶת וּבְשִׁלְטִים,
לְכַתֵּב חֶשְׁבוֹן, קְבָלָה. מְבָרֵק קָצֵר וּכְתָבֶת עַל הַמַּעֲטָפָה.

וְכֹל זֶה בִּ-500 מִלִּים